

Yumruq günü

Qarabağımıza və şəhidlərimizə ithaf edilir...

Vaxtın qollarında asılan
qisas günümüz var.
Ovcumuzda daşa dönür güllər,
sularımız rəngini qanlardan alır.
Dözümümüz
od rəngli yaylıq qaldırıb,
səbir öz kasasını təpiklə aşırıb,
daha bizimçün
öldümdən üstün deyil yaşamaq.
Yetişən tarixin vətənisə,
indidir ancaq.

Heç kəs paltar seçməsin,
əyin-baş axtarmasın,
zəfər köynəkləri geyinəcəyik,
hamı ümidinə uzun ömür arzulasın,
bəzən külmüzdən göyərəcəyik.

Düşmən küt dişləriylə
nifəq almasını gəmirir.
Ərşdən sallanır onların
edam ipləri,
ölüm bu dəfə onlara acdı,
baxın, necə ovcunu yalayır.
Məğlubiyyətdir düşmənlərin anaları,
qara günlərinin - gələcəklərinin
sövküklərini yamayır.

Düşmənin üzündəki ləkə canlanacaq,
uzun
və əzazil bir kölgəyə çevriləcək,
yaddaşlarından yaşadıqları silinəcək
və ancaq xatirələrində
lənətli bir bu gün qalacaq.

Bu gün yaddaşlar
alov tarlalarına dönəcək,
düşmən daim
ayaqyalın yeriyəcək şüşəli xatirələrində.
Beləcə saxta tarixi pəhləvanlarının
loğması boğmaya çevriləcək.

Dünyanın ən uzun gününü yaşamağa
nəfəsləri çatmayacaq.
Rənglərinə uyacaq əzab göynəkləri,
qızıl suyuna çekiləcək
ecəl elçilərinin köynəkləri.

Bizim analarmızın ürəyini soyudan,
atalarımızın təskinliyini artıran
çiçəklər açılacaq,
bütün üzlərdən ağrı izlərini silən
günəş doğulacaq
və onda rənglər mənalarına
daha sədaqətli olacaq.

Unudulmuş vətən şərqilərinin
nəqarətləri çiçəklənəcək,
məzarlardakı şəkillər
nigaran-nigaran boylanmayacaqlar,
erkən ölümlərdən
"nakam" dağı silinəcək.

Ateş səsələrindən diksinən körpələrin
yataqlarındakı qorxular
əbədi yuxuya gedəcək,
daha heç kəsin dilindən
"mən cəhənnəm"
sözləri eşidilməyəcək.

Quşlar mərmə səsindən
pərən-pərən düşməyəcək,
qələbə meydanlarına
asudə qonacaqlar,
düşmənin arzu leşlərinin
gözlərini oyacaqlar.

Vətəninə ölmək arzusu
ömrünü əbədiyyətə bağlayacaq,
həsreti qarışlarla ölçəcəyik,
anaların arxamızca atdığı sular
buxarlanıb yollarımıza yağacaq,
beləcə hər işimiz avand olacaq.

Deyilənlər başımıza gəlməyəcək,
yaşamalılı olduqlarımızı yaşayacağıq,
ağıbət axırımız yox,
bu günümüz olacaq.
"Xəritəyə" ancaq əllərimiz yox,
ayaqlarımız da toxunacaq.
Qlobusun hər tərəfinə baxmağa
üzümüz olacaq.

Güllələnən heykəllər sağılacaq,
daşların yarasına
yeni tarix məlhəm qoyacaq.
Ot basmış yollar
kimsəsizliyin xəcalət tərini siləcək,
bütün yollar vətənə gedəcək.

Əmr göylərdəndir bu dəfə,
səma müjdəçimiz olacaq,
haqq dağlarından qopan
daşların səsindən,
nahaqq məmləkətlərin
bağrı yarılacaq.

Məstlərin rəqsi kimi
görünəcək düşmən hərəkətləri,
ıldırım qılıncıyla bölünəcək
qaniçənlərin ümidləri.

Bir ömür gözlənilən
namələr oxunacaq,
gələcəyimiz bu günümüzdə
papağını ayrı qoyacaq.

Göylə yer birləşənə qədər,
odla atəş dil tapanacan,
günəş əlinin arxasını
torpağa vuranacan
çəkəcək ədalət davamızı,
şəhid kərpicləri ilə hövülür
şərəf yüksəkliyindəki qalamız.

Daha bizimçün sığınacaq yoxdur,
nə ümidlərimizə,
nə dünyanın ədalətinə
sığına bilirik,
bundan sonra ancaq
vətən naminə atılan
güllə lay-laylarında
uyuya bilirik.

İndi Allahın nəzərləri ilə toqquşur,
nigaran anaların baxışı,
ruzi doğan torpaqlarda
hər şəhid canı
bir həsrət naxışı.

Qoy Haqq-tala razı qalsın bizdən,
onun iradəsini
tükənməz səbriylə
yerinə yetirənlərdən.
"Nəyi gözləyirsiniz" bəhanəsini
almışiq səbirsizlərin əlindən.

Daha sinəmizdəki səngər darlığımız
göz işləməz genişliyi qovuşmalıdı,
gözlətilərimiz üzünü bozartmalı,
qayğılarımız belə vuruşmalıdı.

Ağ günə nəfəs almağın dadını,
dumanı tüstü kimi
əllərimizlə qovmağı
geninə-boluna bilməliyik.
Harda dayansa q da
üzümüzü vətənə sarı çevirməliyik.

Gərək vaxtı duymayaq,
qoy gecələrimiz
gündüzlərimizlə əl-ələ versin
Təki bütün yaşadıqlarımız,
bütün dözdüklərimizə dəysin.

Biz kəşf etməmişik
qanı qanla yuyub,
odu suyla söndürməyin yolunu,
düşmən çırmalayıb bizim
gözü yollarda qalan
vətən cənnətlərinin vuran qolunu.

Biz daha səbir zivəsində
təzə-tər ümidləri
qurutmaq istəmirik,
sabah beşiklərində
gələcəyimizi uyutmaq istəmirik.

Daha şahə qalxıb dalğalarımız,
donmuş sularımızın açılıb buzu,
daha hər işıqlı şəhərimizdə
nəfəsimiz dəyən bulaqların suyunda
yumaq istəyirik üzümüzü.

Süd qoxuyan körpələrimizin yüyürüyünü,
qoca ağaclarımızdan asmaq vaxtıdı,
vətənə dağlar arxasından yox,
meşələr içindən baxmaq vaxtıdı.

Dağlarımız əbədiyyətə söykəyib çiyini,
bağrını yalın atəşlər sökür,
Ay ulduzları gizləyib,
o da qaranlıqla
təkbətek döyüşmək yolunu seçib.

Bəbəkələr mərmə səsine
oyanmasın deyə döyüşürük,
nənələr şallarını niyyət ağaclarına
bağlasın deyə savaşıırıq,
babaların qurbanları öz həyətlərində
kəsməsi üçün vuruşuruq.
İndi hər nə etsək
hər əməlimizdə
bir qayıdış sevdası var,
torpağın dili olsa
gələcəyin tələsməsinə yalvarar.

Poqonlarımızdakı ulduzlar
indi əvvəlkindən daha parlaqdı,
sinələrimizdən asılmış medalların
alını daha açıqdı,
üzü daha ağdı.

Həyatın qəddar üzündən belə
döyüşdə nur yağır,
hər kəs vətənin diliylə
özünü döyüşə çağırır.

Fərid Hüseyn,
*Azərbaycan Yaxşılar
Birliyinin Gənclər
Şurasının sədri, Şair*